

naturligvis vil have til Følge, at Antallet af Gesandter af 2den Lønningsklasse forøges fra syv til ti, og Antallet i 3die Lønningsklasse foreslaas formindsket med en i Forhold til Ministerens Forslag; det er Gesandten i Siam, der udgaar.

Den i § 4 foreslaaede Ændring er af rent redaktionel Art.

Med Hensyn til Ændringsforslagets § 5 foreslaas for den konsulære Repræsentation Gennemførelsen af det samme Princip, som er foreslaaet for § 3, det vil sige: alle de Byer, i hvilke der findes udsendte Repræsentanter, opføres i Lovforslaget. Jeg skal i Forbindelse med § 5 understrege, at Udvalget har anset det for nødvendigt at opretholde den nuværende Repræsentation i Riga i dens fulde Omfang; dette svarer jo til de Udtalelser, der fra alle Sider kom til Orde under Lovforslagets første Behandling her i Salen.

Man kan slutte sig til Ministerens Forslag om Nedlæggelsen af Generalkonsulatet i Danzig, selv om man, som udtrykt i Betænkningen, gør det med Beklagelse af de der nævnte Grunde. Man foreslaar, at Kovno bevares som Konsulat indtil indtrædende Personskifte, idet det saa menes, at man i Kovno maa kunne nøjes med en udsendt Vicekonsul af fjerde Lønningsklasse. Man foreslaar ved indtrædende Personskifte, at ved Generalkonsulaterne i Montreal og Sidney erstattes de nuværende Tjenestemænd, Generalkonsulerne, der er i anden Lønningsklasse, med udsendte Konsuler, der er i 3die Lønningsklasse, idet man dog bevarer Titelen som Generalkonsul og selve Generalkonsulatet uforandret, saaledes at der ikke sker nogen Forrykkelse af Repræsentationen udadtil, og de Tjenestemænd, der til den Tid udsendes, faar tillagt Benævnelse af Generalkonsuler, hvorfor der ogsaa findes Hjemmel i den gældende Lov af 1921.

Med Hensyn til § 6 er de foreslaaede Ændringer indgaaende motiverede i Betænkningen, og jeg skal derfor nøjes med nogle ganske faa Bemærkninger om denne Paragraf. Man foreslaar at bevare alle tre Presseattachéer, ikke blot Presseattachéen i Berlin, som foreslaaet af Ministeren, men ogsaa de to i London og Paris. Herom indstiller Udvalget enstemmigt. Der har i Forbindelse hermed været Tale om at ophæve alle tre II. Legationssekretærposterne, baade i Berlin, Paris og London, saaledes som Ministeren selv har foreslaaet det for Gesandtskabet i Washington. Udvalget henviser til, at Dubleringen af Legationssekretærposterne først har fundet Sted efter Ver-

denskrigens Afslutning, og der er Enstemmighed indenfor Udvalget om den Opfattelse, at det ikke vil være muligt at opretholde baade Presseattachéerne og II. Legationssekretærstillingerne.

Et Flertal af Udvalget, nemlig hele Udvalget undtagen det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, foreslaar i Forbindelse med Presseattachéernes Bevarelse, at II. Legationssekretærene, dels straks i Forbindelse med Loven, dels ved indtrædende Personskifte, afvikles. Naar Presseattachéen i London bevares, har man ment, at man paa Gesandtskabet i London i Stedet for II. Legationssekretæren kunde nøjes med en udsendt Attaché af 5te Lønningsklasse. For Berlins og Paris' Vedkommende foreslaar man fra Flertallets Side noget tilsvarende, dog først ved indtrædende Personskifte.

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har draget den fulde Konsekvens af det Standpunkt, hvorom Udvalget principielt har været enig, nemlig, at bevarede man alle tre Presseattachéer, kunde man ikke samtidig opretholde II. Legationssekretærposterne, og det ærede Medlem har derfor stillet Forslag om, at alle tre Poster nedlægges straks, uden at der skabes nye Stillinger, heller ikke Stillinger, der normeres i en lavere Lønningsklasse som de foreslaaede tre Attachéstillinger.

Med Hensyn til de Forskydninger, der fremtidig indtræder som Følge af Udvalgets Ændringsforslag, skal jeg henvise til den indgaaende Redegørelse, der indeholdes i selve Betænkningen. Om Presseattachéerne skal jeg endnu kun sige een Ting. Det siges i Betænkningen, at „de — som Navnet siger — skal varetage Pressetjenesten og ikke føle sig som diplomatiske Embedsmænd“. Dette har hele Udvalget ønsket at understrege; men dermed har Udvalget naturligvis ikke ønsket at sige, at det skulde være udelukket, at Tjenestemænd i Pressestillinger kunde overgaa i den konsulære og diplomatiske Tjeneste. Tjenestens Enhed, saaledes som den er fastslaet i § 1 i den gældende Lov, som lades uberørt, ønsker Udvalget paa ny at understrege. Udvalget har ogsaa ønsket at understrege dette store Princip ved den ændrede Placering af Pressebureauet, der er foreslaaet i Lovforslagets § 1. Den nuværende højtærede Udenrigsminister mindede selv i sin Tid som Ordfører for Lovforslaget i 1921 om den nuværende Generalkonsul i Hamborg, der i sin Tid havde været Chef for Pressebureauet, som et Bevis for, at en Mand fra Presse-tjenesten kunde gaa over i Konsulartjenesten. Og, tilføjede den nuværende højt-